

... Ezek a hosszú hajú, fehér fejű öregek – akiknek a korát nem tudja senki, ők maguk se – mintha nem is az akkori faluhoz tartoztak volna. Nem igen beszéltek még egymással sem. És más falubelit alig szólítottak meg; a maguk zsugorodó emlékvilágában éltek, ami már nem ehhez a faluhoz tartozott.

Jól emlékszem, hogy amikor a mi szérűnkön kezdett csattogni a "motor", hozzánk is beballagott egy ilyen öreg, és megállt a masinától úgy húsz lépésre. Kezét fehér fejéhez érintette – ami a tiszteletadás jele volt mindenki felé –, aztán csak állt, és szeme, hunyorgó szürke szeme pillantás nélkül nézte a gépet talán egy percig, aztán a kezét újra a homlokához érintette, és kiballagott az udvarról.

Senki sem szólt az öreghez, és nagyon sajnáltam, hogy apám nem volt ott, mert biztosan leültette volna.

Láttam ugyanis nyáron, a templom előtt, hogy megszólította egyiket-másikat:

- Hogy van, Péter bácsi?
- Hát csak úgy öregesen, mestör uram...
- Ízlik még a pipa?
- Az öreg szemekben valami derűféle villant fel.
- Hát talán már egyéb se, mestör uram...
- Isten vele, Péter bácsi!
- Istennek ajánlom, mestör uram...

És elballagott az öregember az öreg csizmákban az Alszegnek vagy a Főszegnek vagy a Gátszeg felé. Akkor nem tudtam volna megmagyarázni, mit érzek, amikor a ködmönszagú öregek mellett álltam, de azt tudom, hogy ha az utcán véletlenül találkoztam velük, mindig köszöntem nekik, és jó volt köszönnöm nekik, mert amikor szemük egy pillanatra megállt rajtam, úgy éreztem egy kicsit hozzájuk köt a köszönés.

Most már tudom, hogy az Idő vonzott feléjük, az az Idő, amikor én még nem éltem: a régi Gölle, amikor talán még ezek az öregek sem éltek, és a régi emberek régi öröme-bánata járt ezeken az utcákon, amelyeknek emberei elmúltak, akiknek már nevük sincs, sem az anyakönyvben, sem a temetőben...

(Fekete István: Ballagó idő, részlet)

3680 Encs, Váci Mihály út 36. Iroda: 1112 Budapest, Puskapor u. 2/a
www.egyutthangzas.hu; e-mail: info@egyutthangzas.hu

Pacsai János elnök
Tel.: 30/953-6067
e-mail: pacsai.janos@egyutthangzas.hu

Dósa György irodavezető
Tel.: 30/846-4967
e-mail: dosa.gyorgy@egyutthangzas.hu

**"Lépésről-lépésre" projektünk támogatója:
az EMBERI ERŐFORRÁSOK MINISZTERIUMA**

Ferenc pápa katekézise

Cinkos hallgatás övezi a keresztények üldözését

Ma tovább folyik a keresztények üldözése, miközben sok nagyhatalom cinkos módon hallgat: jelentette ki Ferenc pápa szeptember 7-én reggel, a Szent Márta-ház kápolnájában mondott homíliájában.

A köznapi evangéliumi szakaszból kiindulva (Lk 6,6-11), melyben a farizeusok fölbőszülnek azon, hogy Jézus szombaton csodát tett és ezért elveszejtésén tanakodnak, Ferenc pápa a keresztényüldözésről beszélt. E jelenség talán ma még erősebb, mint a kezdeti időkben: üldözik, megölik, elűzik, kisémmizik őket csupán azért, mert keresztények.

„Kedves testvéreim! Nincsen kereszténység üldöztetés nélkül! Emlékezzetek a nyolcadik boldogságra – „Boldogok, akik üldözést szenvednek az igazságért, mert övék a mennyek országa” (Mt 5,10) -, amikor elvisznek titeket a zsinagógákba, üldöznek és szidalmaznak: ez a keresztény sorsa. És ma, mindazzal, ami a világban történik, amelyet oly sok hatalom cinkos hallgatása övez, akik megállíthaták volna ezt a jelenséget, ez előtt a keresztény sors előtt állunk. Ugyanazt az utat járjuk, mint Jézus”.

Emlékezzünk az örmény nép üldöztetésére

Az egyik legtöbbet üldözött nép az örmény, amelyik elsőként vette föl a kereszténységet – emlékeztetett Ferenc pápa. „Csupán azért üldözték őket, mert keresztények. Ma elborzaszt minket az újságokban, amikor látjuk, hogy egyes terrorista csoportok elvágják az emberek torkát pusztán azért, mert keresztények... Gondoljunk az egyiptomi vértanúkra, akiket legutóbb a líbiai partokon fejezték le, Jézus nevével az ajkukon”. És az örmény népet üldözték, elzavarták hazájukból, segítség nélkül a pusztába. Ez a történet Jézussal kezdődött: amit Jézussal tettek, azt tették a történelemben testével, az egyházzal”.

A pápa az örmény katolikus pátriárkával bemutatott első közös szentmisén testvéri öleléssel fordult minden örmény hívőhöz, megemlékezve szenvedéseikről és szentjeikről, akik az éhség, a hideg, a kínzás, a pusztaság áldozataiként veszítették életüket.

Ismerjük fel saját vértanúi küldetésünket is

„Az Úr adja meg nekünk, hogy teljesen megérthessük Istennek Jézusban való misztériumát, aki hordozza a keresztet: az üldöztetés, a gyűlölet, az üldözők haragjának keresztjét, mely a gonosz atyjától ered. Urunk, add, hogy az egyház testében szeretetet érezzünk vértanúink iránt és megérezzük saját vértanúi küldetésünket is. Mi nem tudjuk, mi fog itt történni. Nem tudjuk! De az Úr adja meg nekünk a kegyelmet, hogy ha egy napon itt is üldöznének minket, olyan bátor tanúságtétellel válaszoljunk, mint ezek a keresztény vértanúk, különösen az örmény nép keresztényei” – fohászkodott még a hétfő reggeli szentmisén Ferenc pápa.

Az ENSZ közgyűlése 1991-ben nyilvánította október 1-jét AZ IDŐSEK VILÁGNAPJÁVÁ. Napjainkban kb. 600 millió hatvan év feletti személy él a világon, számuk 2025-re akár meg is kétszereződhet, éppen ezért a gyorsan öregedő világban az idősek sokat segíthetnek –önkéntes munkával, tapasztalataik átadásával.

Az Idősek napja az idős emberekről, az ő tiszteletükről szól. Tiszteletünk magában foglalja elfogadásukat, támogatásukat, szeretetüket és annak kifejezését, hogy társadalmunknak ők is hasznos tagjai, és mindannyiunknak nagy szükségünk van rájuk. Szükségünk van mindarra a sok élettapasztalatra, arra a higgadt bölcsességre, amivel csakis ők rendelkeznek, és a türelemre, elfogadásra, ahogy tanítanak, nevelnek bennünket.

